

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. Š.**
zastoupen JUDr. Vlastislavem Málkem, advokátem sídlem 286 01
Čáslav, Gen. Františka Moravce 232

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2023 č. j. MSK 120226/2023, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 8. 8. 2023 č. j. MUBO/39740/2023 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že si nebyl vědom žádného kontaktu řídítek svého kola se zrcátkem protijedoucího motorového vozidla. Pokračoval v jízdě a zastavil až poté, co na něho řidič troubil a vystoupil z vozu. Nepřiznal, že by do zpětného zrcátka automobilu narazil, byť se

vyjádřil, že by se to mohlo stát s ohledem na styl jízdy řidiče automobilu. Při výslechu na Dopravním inspektorátu Policie ČR i při jednání u správního orgánu I. stupně nepřiznal, že by řídítka svého kola do zpětného zrcátka automobilu narazil. Ostatně samotné tvrzení řidiče automobilu, že při nárazu do zpětného zrcátka se toto mírně pohnulo, ale nesklopilo, svědčí jen o eventuálně možném lehkém dotyku. Ten měl údajně způsobit odření laku dvěma rýhami na zpětném zrcátku. Řidič vozidla začal po něm požadovat vyrovnání na místě ve výši 500 Kč a zároveň poukazoval na to, že jeho vozidlo vykazuje další poškození na dveřích. Pojal podezření, že řidič chce zneužít situaci k vlastnímu obohacení. Nakonec řidič upustil od tvrzení, že mu způsobil poškození dveří automobilu. Bylo totiž jasné, že horní úvrať pedálu zjevně nedosahovala výše uváděného poškození dveří. Žalobce uvedl, že rovněž navrhoval, aby řidič poskytl pro šetření dopravní policie kamerový záznam z kamery ve svém vozidle, což však řidič odmítl. Tímto důkazem mohl prokázat své tvrzení o průběhu údajného střetu kola s automobilem. To vše jsou dle žalobce rozpory, které dopravní policie ani správní orgány I. a II. stupně nevzaly v potaz při svém zjištění. Jeho námitky ignorovaly a nevypořádaly se s nimi v odůvodnění svých rozhodnutí. Týká se to i jím navrženého prošetření děje a možného vzniku poškození zpětného zrcátka odborníkem z oboru mechanoskopie. Správní orgány tak vyšly při svém rozhodování z tvrzení řidiče automobilu, z nedostatečného prověření děje na místě samém od dopravní policie a přiklonily se k verzi, která svědčila proti němu. Za absurdní považuje závěr žalovaného ohledně jeho námitky stran toho, že poškození vozidla nekoresponduje s výškou řídicích jízdních kol. Správní orgán se „pasoval“ do pozice znalce a učinil závěry, pro které nejen nemá oporu v přesně zjištěném stavu na místě, ale činí závěry, které opírá pouze o svůj tzv. logický úsudek. Ze všech uvedených důvodů považuje zjištění, která vedla žalovaného k rozhodnutí ve věci za nedostatečná, žalovaný důkazy řádně nevyhodnotil, nevypořádal se s jeho námitkami, odmítl jím navržený důkaz šetřením z oboru mechanoskopie, v důsledku čehož je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

3. U jednání dne 22. 10. 2024 účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobce zopakoval žalobní námitky a nad rámec žalobních námitek dále tvrdil, že jsou-li v rozhodnutí žalovaného řídítka kola označená „typu beran“, fakticky šlo o rovná řídítka osazená „rohy“. Nad rámec žalobních námitek dále uvedl, že řidič vozidla Škoda při najetí více vpravo nemohl sjet vozidlem do vegetace, protože na komunikaci měl ještě prostor 30 cm. Kolo, na kterém jel, mělo odpruženou vidlici. Je-li vidlice natlakována natvrdo, tak výška řídicích se může měnit pouze velmi silným tlakem působícím na řídítka čili při najetí na nějakou překážku apod. V době, kdy došlo k předmětné události, byla řídítka opatřena blokadí pérování. Vidlice byla zablokována, a tudíž nemohlo dojít k pérování. Namítal rovněž, že se závěry správních orgánů nekoresponduje ani další skutečnost. Šíře řídicích je 64 cm, přičemž při průjezdu byla řídítka nad vozovkou v šíři 32 cm, ve zbývajícím šíři pak nad travnatým porostem. Nikdo nezměřil, v jaké šíři zpětné zrcátko zasahovalo do jeho jízdní dráhy. Pokud policistka změřila, že vozidlo se nacházelo 50 cm od okraje komunikace, tak aby trefil řídítkem zpětné zrcátko vozidla, muselo by přesahovat přes obrys vozidla 18 cm. K těmto žalobním námitkám soud nepřihlédl, neboť je žalobce uplatnil až po lhůtě pro podání žaloby dané § 72 odst. 1 s.r.s., tedy po uplynutí lhůty 2 měsíců od oznámení rozhodnutí žalobci doručením písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 19. 10. 2023.
4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Rozhodnutím Městského úřadu Bohumín ze dne 8. 8. 2023 č. j. MUBO/39740/2023 byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 4 písm. a) téhož zákona, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 5. 2023 v 15.40 hod. řídil v obci Bohumín, část Skřečůň po ul. Na Hrázi poblíže domu č. p. 350 ve směru k ul. Za Věží nemotorové vozidlo – jízdní kolo Vautron a při míjení stojící jízdní soupravy složené z motorového vozidla Škoda Roomster RZ X a přívěsu Temared RZ X, které řídil řidič A. M., v důsledku toho, že se nechoval ohleduplně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob a své chování nepřizpůsobil zejména dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích, levým koncem řídítek narazil do levého vnějšího zrcátka stojícího vozidla Škoda. Za uvedený přestupek byl žalobci uložen správní trest podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
6. Při zjišťování skutkového stavu věci správní orgán I. stupně vycházel z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 16. 5. 2023, z něhož se podává, že k dopravní nehodě došlo 16. 5. 2023 v 15.40 hod. v obci Bohumín, ul. Na Hrázi poblíž domu č. p. 350. Nejvyšší dovolená rychlost byla v místě dopravní nehody 50 km/h – rychlost v obci. Komunikace je obousměrná o celkové šíři 2,6 m, jízdní pruhy nejsou od sebe odděleny vodorovným značením. Povrch komunikace je tvořen živicí a v době ohledání byl povrch mokrý. Podkladem rozhodnutí byly rovněž fotografie pořízené na místě dopravní nehody, z nichž vyplývá, že ke střetu došlo na velmi úzké pozemní komunikaci vybudované na náspu, přičemž okraje vozovky přecházejí plynule do travnatého porostu, který se prudce svažuje. V místě zastavení vozidla není prostor na objetí vozidla mimo pozemní komunikaci. Součástí protokolu o nehodě v silničním provozu je rovněž ohledání místa dopravní nehody a plánek místa dopravní nehody, který byl vyhotoven policistou na základě zaměření a zaznamenání situace a stop na místě dopravní nehody do náčrtku. Ohledáním osobního vozidla Škoda Roomster RZ X byl zjištěn lehký otěr na levém zpětném zrcátku ve výši 104 – 105 cm, zbylá poškození jsou staršího data. Ohledáním jízdního kola značky Vautron byly zjištěny otěry červené barvy na řídítkách typu beran na levé straně od 105,5 cm – 118 cm. Poškození velké části řídítek je staršího data. Žalobce u ústního jednání vypověděl, že se podle něj nejednalo o stojící jízdní soupravu, ale o překážku v silničním provozu, kterou měl vytvořit řidič vozidla zn. Škoda. Na dotaz správního orgánu, zda vozidlo zn. Škoda v době, kdy je jako řidič nemotorového vozidla míjel, stálo, odpověděl, že vozidlo stálo až při samotném střetu, ale když míjení započal, bylo ještě v pohybu. Vozidlo zn. Škoda zaregistroval na vzdálenost cca 12 m. Na opakovanou otázku správního orgánu, zda vozidlo Škoda při střetu stálo, odpověděl, ano. Následně uvedl, že je přesvědčený, že k dopravní nehodě nedošlo, protože podle něj k žádné hmotné škodě nedošlo.
7. U ústního jednání správní orgán I. stupně vyslechl svědka A. M. – řidiče motorového vozidla zn. Škoda Roomster RZ X. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že poté, co na vzdálenost cca 20 – 30 m před svým vozidlem zaregistroval protijedoucího cyklistu, vozidlo zastavil a stál cca 5 – 10 sec. Když kolem jeho stojícího vozidla z jeho pohledu zleva projížděl protijedoucí cyklista, narazil do levého zpětného zrcátka, které se nárazem mírně pohnulo, ale nesklopilo

se. Cyklista nijak nereagoval a pokračoval dále v jízdě. Proto zatroubil. Na tento zvukový signál cyklista zareagoval a zastavil. Následně došlo ke konfrontaci. Svědek cyklistovi sdělil, že mu narazil do auta, na což měl cyklista zareagovat tvrzením, že měl málo místa na projetí, a kdyby svědek zastavil jinak, mohl projet. Svědek se snažil cyklistovi vysvětlit, že zastavil, protože na komunikaci bylo málo místa na míjení. Cyklista neustále opakoval, že neměl dostatek místa na projetí. Po příjezdu první hlídky Policie ČR svědek a cyklista sdělili svou verzi. Cyklista hlídce doznal, že vozidlo Škoda v době střetu stálo.

8. Součástí spisové dokumentace je rovněž úřední záznam o podání vysvětlení žalobcem a svědkem A. M. Žalobce v rámci podání vysvětlení uvedl, že dne 16. 5. 2023 v 15.40 hod. v obci Bohumín – Skřečoch, Na Hrázi poblíž domu č. p. 350 ve směru od ul. Opletalova jel na jízdním kole zn. Vautron a v pravotočivé zatáčce si všiml vozidla jedoucího v protisměru, které od něho bylo ve vzdálenosti cca 12 m. Aby se bezpečně vyhnul, najel na pravou stranu asfaltové komunikace. Přitom si všiml, že vozidlo je asi 30 cm od levého okraje (míněno z jeho pohledu) a když se blížil k jeho úrovni, vozidlo zastavilo. Při míjení se držel pořád těsně při pravém okraji komunikace a byl přesvědčen, že má na projetí dost místa. Při míjení vozidla, zachytil levé zpětné zrcátko levou částí řídítek. Šlo jen o lehký dotyk. Pokračoval v jízdě dál. Řidič automobilu na něho začal křičet, proto zastavil. Co mu přesně řidič říkal si již nepamatuje. Zkontroloval letmo jeho vozidlo a viděl jen dva kratičké šrámy na kraji přední strany zpětného zrcátka, kde byla sedřená barva. Řidič po něm požadoval 500 Kč s tím, že bude považovat věc za vyřízenou. To on odmítl a byla zavolána policie. Na jízdním kole mu nevznikla žádná škoda. Poškození řídítek je staršího data. Ten den pršelo, byla částečně snížena viditelnost, vozovka byla mokrá. Z úředního záznamu o podání vysvětlení řidičem motorového vozidla zn. Škoda Roomster A. M. se podává, že skutek popsal shodně se svou svědeckou výpovědí.
9. Podle ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.
10. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) – j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona.
11. Krajský soud předně konstatuje, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně je nutno posuzovat jako jeden celek. Dle názoru soudu se správní orgány ve svých rozhodnutích podrobně zabývaly veškerými provedenými důkazy a podklady, jak plyne z odůvodnění jejich rozhodnutí a vyjádřily se podrobně rovněž ke všem námitkám žalobce. Krajský soud dospěl na základě výše citovaných důkazů a podkladů rozhodnutí k závěru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Protože byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a správní orgán tak dostal své povinnosti vyplývající z § 3 správního řádu, soud považoval za nadbytečné provádět důkazy navržené žalobcem, tedy důkaz fotografií, kterou předložil soudu u jednání dne 22. 10. 2024 a důkaz odborným posouzením z oboru mechanoskopie. Z výše citovaného obsahu správního spisu a rozhodnutí správních orgánů

plyne, že podkladem rozhodnutí byly zejména protokol o nehodě v silničním provozu, jehož součástí je i ohledání místa dopravní nehody, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace, výpověď žalobce a výpověď svědka A. M. Podkladem rozhodnutí byla rovněž podaná vysvětlení obou účastníků dopravní nehody. V této souvislosti je třeba uvést, že při podání vysvětlení se ani žalobce ani svědek A. M. o nějakém videozáznamu z kamery ve vozidle řidiče nezmínil, rovněž v podkladech, které předložila policie, nejsou o tom žádné informace. Žalobce se poprvé zmínil o kamerovém záznamu až v podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Za tohoto stavu a za situace, kdy nebyla zjištěna existence takového důkazu, nepovažuje soud skutečnost, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neprovedení tohoto důkazu neodůvodnil, za vadu rozhodnutí. Dokazování, jež proběhlo v předmětném správním řízení, splňuje veškeré zákonné i judikатурní požadavky na ně kladené. Zjištění ohledně skutkového stavu jsou podložena relevantními důkazy. Soud souhlasí se závěry správních orgánů, že z provedeného dokazování plyne, že se žalobce jako řidiče nemotorového vozidla – jízdního kola Vautron při míjení stojící jízdní soupravy složené z motorového vozidla Škoda Roomster a přívěsu Temared, které řídil řidič A.M., nechoval ohleduplně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob a své chování nepřizpůsobil zejména dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož levým koncem řídítek narazil do levého vnějšího zrcátka stojícího vozidla zn. Škoda. Z fotografií pořízených na místě dopravní nehody vyplývá, že ke střetu došlo na velmi úzké pozemní komunikaci, přičemž její okraje přecházejí do travnatého porostu, který se prudce svažuje. V místě zastavení vozidla nebyl prostor na objetí vozidla mimo pozemní komunikaci, neboť se tam nacházel vzrostlý strom. Skutečnost, že vozidlo zn. Škoda Roomster před zahájením míjení vozidel stálo, bylo prokázáno výpovědí svědka A. M. a plyne rovněž z podání vysvětlení žalobcem krátce po dopravní nehodě. Jestliže žalobce až u ústního jednání před správním orgánem I. stupně uplatnil tvrzení, že vozidlo Škoda stálo až poté, co jej začal míjet, považuje soud uvedené tvrzení za nevěrohodné. Namítal-li žalobce, že řidič motorového vozidla Škoda, ke kterému byl připojen vozík, vozidlo nezastavil zcela u pravého okraje pozemní komunikace, souhlasí soud se správními orgány, že z fotografií plyne, že v daném místě se pravý okraj vozovky svažuje, je popraskaný, a pokud by řidič vozidla Škoda najel více vpravo, mohl sjet vpravo do vegetace.

12. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce mohl a měl sesednout z jízdního kola a překážku – osobní vozidlo s přívěsem obejít. Rozhodl se však pokračovat v jízdě, při které došlo ke střetu mezi levým řídítkem jízdního kola a levého bočního zpětného zrcátka vozidla Škoda. Soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že ke střetu nedošlo, protože otěr na zrcátku nekoresponduje s výškou řídítek. Především žalobce sám v pozici obviněného u ústního jednání uvedl, že bezprostředně po střetu šel za řidičem vozidla a věc s ním řešil. Ve shodě se správními orgány i dle názoru soudu v posuzované věci bylo prokázáno, že mezi vozidlem a jízdním kolem došlo ke střetu, a to částí levého řídítka jízdního kola a levého bočního zpětného zrcátka, na kterém vlivem střetu byly zjištěny malé oděrky, jak plyne z protokolu o nehodě, jehož součástí je ohledání místa dopravní nehody a především pak z fotodokumentace a dále z výpovědi svědka. Malé množství červené barvy na levém řídítku jízdního kola, odpovídající barvě zrcátka, je z fotodokumentace patrné. Co se týká námítky žalobce, že výškově nesouhlasí poškození vozidla a jízdního kola, pak i dle názoru soudu lze tento rozdíl logicky vysvětlit tím, že měření bylo provedeno bez zatížení jízdního kola cyklistou, přičemž z fotodokumentace je zřejmé, že přední vidlice byla odpružená a okraj

komunikace sníženy. Soud souhlasí s žalovaným, že k tomuto závěru není třeba dospět na základě odborných znalostí, ale jak přílehavě uvedl žalovaný, jedná se o základní znalosti fyziky a také o logický úsudek.

13. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že skutkový stav, na základě něhož správní orgány rozhodly o tom, že žalobce spáchal předmětný přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. a) téhož zákona, byl v přestupkovém řízení zákonným způsobem jednoznačně a bez rozumných pochybností prokázán.
14. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29.10.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně